

מ"ת 62896/07/21 - שאוקי אבו זייד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 62896-07-21 מדינת ישראל נ' אבו זייד (עציר)

לפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ
המבקש: שאוקי אבו זייד
ע"י ב"כ עו"ד שי נודל
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כהן פמת"א

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש.
2. כתב האישום מייחס למבקש עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), נשיאת נשק בצוותא, לפי סעיפים 144(ב) ו-29 לחוק, סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק, ושיבוש מהלכי משפט בצוותא לפי סעיפים 244 ו-29 לחוק.
3. בקצרה, המבקש הואשם בכך שבתאריך 28.2.21 נהג על אופנוע והרכיב אדם אחר שזהותו אינה ידועה. השניים פתחו במרדף אחרי המתלוננים (ארבעה אנשים שרכבו על שני אופנועים), והאחר ירה בהם באקדח, פגע באחד מהם וגרם לו לחבלות. המתלוננים ברחו מפני המבקש והיורה, ואז החל המבקש במרדף אחריהם ברחבי יפו, תוך ביצוע עבירות תעבורה חמורות, וסיכון כלי רכב והולכי רגל. כשיתר המבקש את המתלוננים במהלך המרדף, ירה האחר פעם נוספת לעבר שני האופנועים, וגרם לתאונת דרכים במסגרתה נפגע אחד המתלוננים. בהמשך פעל המבקש להסוות את מראה האופנוע, כדי לשבש את החקירה.
4. ביום 7.10.21 ניתנה החלטתו של כב' השופט מלמד, לפיה הראיות שנאספו מקימות תשתית ראייתית לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למבקש. כב' השופט מלמד קבע כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהירי בוצע מאופנוע, לקשר שבין המבקש לאופנוע ממנו בוצע הירי, וכי מספר האופנוע שבצילומים, הוא המספר של האופנוע המיוחס למבקש.
5. ביום 7.12.21, לאחר שהוגשו מספר תסקירים מטעם שירות המבחן אשר לא המליצו על שחרור, מפאת מסוכנותו של המבקש, הורה כב' השופט מלמד על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

6. ב"כ המבקש ערר על החלטה זו לבית המשפט העליון, וביום 21.2.22 כב' השופט סולברג דחה את הערר. נקודת המוצא היתה קיומן של ראיות לכאורה, לצד כרסום מסוים. נקבע בנוסף, כי מסוכנותו של המבקש זועקת, נוכח עברו העשיר והפרות קודמות של תנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, וכי נסיבות העבירה כשלעצמן מקימות מסוכנות כה גבוהה, עד שאין בכרסום המסוים בראיות, כדי להטות את הכף לעבר שחרור בערובה.
7. ביום 10.5.22 במהלך דיון בבית המשפט העליון בבקשת המשיבה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, הפנה כב' השופט סולברג את המבקש לקבלת תסקיר, שיבדוק בין היתר את המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני.
8. ביום 27.7.22 התקיים דיון בבית המשפט העליון, בבקשה נוספת של המשיבה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים. כב' השופט ברק-ארז בחנה את השתלשלות העניינים שתוארה לעיל ואת התקדמות ההליך העיקרי, ונעתרה לבקשה להאריך את המעצר, בכפוף לזכות העומדת למבקש במסגרת הליך של עיון חוזר, בהתחשב בתסקיר עדכני שיוגש, ומבלי לנקוט עמדה.
9. ביום 8.8.22, ובהמשך להחלטת כב' השופט סולברג, הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. גם הפעם לא המליץ שירות המבחן על פיקוח אלקטרוני, נוכח הערכתו כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים לצמצום הסיכון הנשקף מהמבקש.
10. ביום 9.8.22, ובהמשך לתסקיר, התקיים דיון בפני כב' השופטת בן ארי. ב"כ המבקש טען לכרסום ראיתי, כפי שנקבע בבית המשפט העליון, כנקודת המוצא. אשר לקביעת המסוכנות, הסתייג הסניגור מהשקפת שירות המבחן, שראתה באי לקיחת אחריות לביצוע העבירה, בסיס לקביעות מסוכנות. לטענתו, בעבירות מושא תיק זה עומדת למבקש חזקת החפות, ולכן אינו צריך לקחת אחריות עליהן. קביעת המסוכנות התבססה גם על הפרות נטענות של הפיקוח האלקטרוני בעבר, כשבפועל מדו"ח מנהלת האיזוק עולה כי לא היו הפרות. מכאן, שהסתמכות שירות המבחן על הפרות כאינדיקציה למסוכנות, היתה שגויה. ב"כ המבקש הצביע גם על התנהגות חיובית של המבקש, השוללת מסוכנות לשיבוש, כמו התייצבותו בעבר לריצוי עונש מאסר, למרות שהיה משוחרר, או חזרה מחופשות אליהן יצא במהלך מאסרו.
11. כב' השופטת בן ארי הבהירה כי החלטתה תעסוק אך במסגרת המצומצמת של הנחיית כב' השופט סולברג, דהיינו, בנושא המסוכנות ולא בנושאים אחרים, כגון כרסום ראיתי. נקבע, כי עולה מהתסקיר רמת מסוכנות גבוהה להישנות עבירות אלימות. המפקחים המוצעים אינם מתאימים לפקח על המבקש במסגרת פיקוח אלקטרוני, בהיותם בעלי עמדה מגוננת. על כן קבע בית המשפט כי גם בשלב זה הכף אינה נוטה להורות על שחרור או על פיקוח אלקטרוני, נוכח קביעות הערכאות השונות בנוגע לרמת המסוכנות ובהינתן התרשמות שירות המבחן העדכנית. בית המשפט סיים החלטתו במילים: "וידגש, כי החלטה זו רלבנטית לשלב זה של ההליך ולמסגרת הדיונית אשר באה לפניי. ניתן יהא לבחון פעם נוספת היתכנות של המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני בכפוף להמלצה של שירות המבחן או ככל שיבשילו תנאים נוספים שיצדיקו בחינה מחודשת".
12. כעבור 9 ימים הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בהחלטת כב' השופט מלמד מיום 7.12.21, וזאת מהטעמים הבאים:
- א. קביעת כב' השופט סולברג כי קיים כרסום מסוים בראיות לכאורה.

ב. הפרות נטענות של הפיקוח האלקטרוני בעבר, אשר שימשו בסיס לקביעת המסוכנות על ידי שירות המבחן וגם על ידי כב' השופט סולברג הוכחו לאחרונה כשגויות.

ג. יציאות קודמות שאושרו למבקש במסגרת מעצרים או שהייה בתנאי שחרור קודמים, מהן חזר כנדרש. בנוסף, הערבים המוצעים כבר פיקחו עליו בעבר והוא לא הפר את תנאי מעצרו.

ד. מחדל חקירה משמעותי בעניין האקדח ששימש לביצוע הירי מושא כתב האישום (להלן: "האקדח"). נטען כי בתאריך 7.8.21, כעשרה ימים לאחר הגשת כתב האישום, נמצא האקדח בחיפוש בביתו של אחר. תוצאות מעבדת מז"פ בדבר ההתאמה לירי ניתנו ביום 14.10.21, ונשלחו גם ליחידה החוקרת. למרות ההודעה, לא נעשתה כל פעולת חקירה בנדון, וגם לא הודע על כך להגנה, למרות שהתביעה ידעה על כך עובר לדין בפני כב' השופט סולברג ביום 10.5.22. רק אחרי הדיון הועברו לסניגור חומרי החקירה, מהם עלה כי ב-1.3.22 ביקשה היחידה החוקרת להשמיד את האקדח, והוא הושמד. זה, לטענת ההגנה, מחדל חקירתי ופגיעה ממשית בהגנת המבקש, שאת ערכה לא ניתן לכמת בשלב זה.

ה. כשלים ראייניים שעלו במהלך ניהול המשפט, כגון אי קבילותם של סרטוני מצלמות האבטחה, בשל פגמים בשרשרת המוצגים ובצווי בית המשפט, העדר מתלוננים, באשר נפגעי הירי אינם מצביעים על המבקש, לוחית הרישוי שנראית בסרטני אינה של המבקש.

ו. עברו הפלילי אינו מכביד כפי שנטען על ידי שירות המבחן.

13. המשיבה התנגדה לבקשה, היות ומרבית הטענות בעניין מסוכנותו של המבקש כבר נדונו במסגרת החלטת בית המשפט העליון מיום 27.7.22, מפי כב' השופטת ברק-ארז, אשר גם קבעה כי כל החלטה ביחס למסוכנותו של המבקש צריכה להינתן על יסוד התסקיר המשלים, וזה היה שלילי. אין בתיק שינוי ראייני כזה, המקים עילה לעיון חוזר. טענה בדבר מחדלי חקירה דינה להתברר בתיק העיקרי. כך גם ביחס לקבילותם הטכנית של קבצי מצלמות האבטחה.

14. במהלך הדיון בבקשה ביום 25.8.22 לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים, הבעתי את עמדתי, לפיה השמדת הנשק ששימש לביצוע העבירה, היא מחדל חקירתי אשר עלול לגרום לנזק ראייני, והצעתי למשיבה לשקול בגין כך הסכמה להעברת המבקש לפיקוח אלקטרוני. המשיבה ביקשה שהות להגיב, ועל כן וכדי לזרז את העניינים, הוריתי על בדיקת היתכנות פיקוח אלקטרוני למשיב, וקבעתי דיון נדחה ליום 1.9.22 בפני השופט התורן.

15. ביום 28.8.22 הודיע לי ב"כ המשיבה כי האקדח לא הושמד, חרף הצו השיפוטי שנתיב בעניינו, והוא עומד לרשות המבקש לבצע כל בדיקה שיחפוץ.

16. המבקש בתגובה טען כי העובדה שהמשיבה טרחה לבדוק רק לאחר הדיון האחרון, האם הנשק הושמד אם לאו, למרות הצו השיפוטי שהוצא בעניין זה כבר בחודש מרץ השנה, מוסיפה חטא על פשע, ולא יתכן שבית המשפט יכשיר התנהגות כזו. כמו כן, בחלוף זמן כה רב מאז מציאת האקדח, לא ניתן לומר כעת האם עדיין ניתן לבצע בדיקות פורנזיות. לכן, מציאת הנשק כיום לא מתקנת את מחדלי החקירה אליהם הפניתי בדיון. על כן עתר ב"כ המבקש להורות על המשך הליך בדיקת היתכנות הפיקוח האלקטרוני.

17. נוכח מציאת האקדח הוריתי על ביטול הדיון הנדחה, ומתן החלטה, אליה אגש עתה.

דין

18. ב"כ המבקש מצביע על שינוי נסיבות בשלושה מישורים. המישור הראשון, הכרסום בראיות לכאורה; המישור השני, המסוכנות הנשקפת מהמבקש על רקע השינוי בנתוני האישיים; המישור השלישי, מחדל חקירה אשר יש בו כדי לפגוע בהגנת המבקש.

19. אפתח ב**מישור הראשון, הכרסום הנטען בראיות לכאורה**. כב' השופט סולברג בהחלטתו מיום 21.2.22 לא פרט את מהות הכרסום, אך קבע כי קיים "כרסום מסוים". בעת ההיא לא היה בכרסום כדי להכריע את הכף לטובת בחינת תנאי שחרור או פיקוח אלקטרוני, כי בית המשפט העליון ראה במסוכנותו של המבקש, מסוכנות גבוהה. ב"כ המבקש לא הצביע על שינוי ראייתי שחל בתשתית מאז קביעת כב' השופט סולברג ועד היום. הוא אמנם טען לאי קבילות סרטוני מצלמות האבטחה, אולם לא הציג אינדיקציה לכך שבית המשפט פסל את הסרטונים כראיה. שני הנושאים האחרים שהזכיר בבקשה: אי הצבעת המתלוננים על המבקש כמעורב, ונושא מספר האופנוע הנראה בסרטונים, נדונו על ידי כב' השופט מלמד בהחלטתו המקורית ולא חל בהם כל שינוי. משכך לא חל שינוי בתשתית הראייתית לכאורה.

20. **אשר למישור השני, ההפחתה במסוכנות**, על רקע טעות שירות המבחן לסבור כי המבקש הפר את תנאי האיזוק בעבר מספר פעמים. הערתי על כך לב"כ המבקש במהלך הדיון, ואחזור על הדברים שוב. נושא המסוכנות נדון בהחלטתה של כב' השופטת בן ארי, אשר ניתנה בהמשך להוראתו של כב' השופט סולברג, לקבל תסקיר מעצר נוסף. טעות שירות המבחן לסבור כי היו הפרות קודמות של הפיקוח האלקטרוני, מצאה ביטוי בתסקיר החדש, ולמרות ששירות המבחן היה מודע לכך בעת כתיבת התסקיר, לא שינה את הערכת הסיכון הנשקף מהמבקש, והותיר אותה ברמה גבוהה. כב' השופטת בן ארי בהחלטתה שניתנה רק לפני שלושה שבועות, דנה רק בנושא המסוכנות (תוך שהותירה את שאלת הנסיגה הנוספת בראיות לבקשה נפרדת), וקבעה פוזיטיבית כי מסוכנותו של המבקש נותרה גבוהה, ובלשונה:

"מונח לפניי, אם כן, תסקיר מיום 8.8.2022, ממנו עולה כי רמת המסוכנות עדיין ברמה גבוהה להישנות עבירות אלימות. השירות בחן את המפקחים המוצעים והתרשם כי בולטת עמדה מגוננת וקושי להגמיש את תפיסתם ועמדותיהם כלפי המשיב. השירות העריך כי המפקחים אינם מתאימים לצמצם את הסיכון במצבו של המשיב. לפיכך, השירות מציין בתסקיר כי נוכח הסיכון והעדר פיקוח אנושי מותאם, לא מומלץ על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, סבורני כי גם בשלב זה הכף אינה נוטה להורות על שחרור או המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, זאת נוכח קביעות הערכאות השונות בנוגע לרמת המסוכנות, ובהינתן התרשמות שירות המבחן מהימים האחרונים".

21. אם כן, לא חל שינוי נסיבות במישור התשתית הראייתית ולא חל גם שינוי נסיבות במישור המסוכנות, מאז החלטתה של כב' השופטת בן ארי.

22. על כן נותר לבדוק רק האם פרשת האקדח היא בגדר שינוי נסיבות המצדיק הקלה בתנאי המעצר, חרף העדר שינוי במסוכנות או בראיות לכאורה. לטעמי התשובה שלילית. מדובר באקדח שנמצא בעקבות מידע מודיעיני, בסמוך לביתו של אדם בשם מחאג'נה, אשר לטענת הסניגור הוא ובנו עבריינים מוכרים. היות והאקדח (ביחד עם אקדח נוסף וספים) נמצא בקופסא מחוץ לבית ולא בבית עצמו, נחקרו השניים כעדים ולא כחשודים. בהמשך התיק נסגר. כאמור, למרות שהיחידה החוקרת בענייננו קיבלה מידע ממערכת המחשב המשטרתית, כי נמצא האקדח שביצע את הירי, החוקר לא עשה דבר (לטענתו לא שם לב להודעה). גם ביחידה שמצאה את האקדח לא נעשה דבר, למרות

שהיה ברור כי האקדח שימש לידי בתיק אחר. התיק נסגר ואף ביקשו להשמיד את האקדח. לכאורה, ומבלי שירדתי לחקר העניין, רק על סמך טיעוני המשיבה, מדובר ברשלנות פושעת, ובהשמדת ראיה חשובה ביותר בתיק חמור. לכן סברתי כי יש בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית, עד כדי התעלמות מה ממסוכנותו של המבקש, והשמדתו בתנאים הדוקים פחות ממעצר בפועל.

23. עתה, לאחר שהוברר כי האקדח בידי המשטרה, מצב הדברים שונה. אמנם חלף זמן מאז שהתקבלה חוות דעת מז"פ על כך שהאקדח היה מעורב בירי (עשרה חודשים), אך אין לשכוח כי הוא לא נתפס עובר לביצוע הירי, אלא חצי שנה אחריו, ורק בחלוף חודשיים נוספים, דהיינו בחודש 10/21, התקבלה חוות דעת מז"פ. כך שאם חלופה הזמן יש בו כדי לפגוע בראיה, ממילא חלף זמן רב עד שנמצא האקדח. גם איני יודעת אילו בדיקות בוצעו לאקדח במז"פ (האם ט"א או דנא?), ומה הנזק הראייתי לראיות כאלה על חפץ אשר ממילא נמצא רק אחרי חצי שנה. איני פוסלת שינוי קביעתי זו, אם אוכח באמצעות חוות דעת מומחה, כי ראיות מסוימות יכולות היו להישמר על האקדח עשרה חודשים, אבל אחרי תקופה זו היו מושמדות. בשלב זה, איני רואה את הנזק הראייתי שנגרם למבקש בגין היכולת לבדוק את האקדח באיחור.

24. על כן, בשכלול הדברים, לאחר שנמצא האקדח, שוב לא חל שינוי נסיבות כזה שיצדיק הקלה בתנאים נוכח מסוכנותו של המבקש.

25. על כן אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ב' אלול תשפ"ב, 29 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.